

Naast zijn actieve carrière als voetballer fluit hij in zijn jeugd regelmatig jeugdwedstrijden bij v.v. Drachten. Hij beleeft hier zoveel plezier aan, dat hij besluit om op twintigjarige leeftijd officieel scheidsrechter voor de KNVB te worden. Hij neemt het direct bijzonder serieus op, maar hij is niet iemand die precies bijhoudt welke wedstrijd zijn eerste is. Dat vindt hij helemaal niet belangrijk. Veel belangrijker voor hem is, dat hij ieder half jaar promotie maakt in het zaterdagvoetbal. Zo promoveert hij in 1977 naar de KNVB.

Jan Dolstra kiest voor het leiden van wedstrijden op de zaterdagen, omdat hij zondags vaak zelf moet voetballen. Van zijn negentiende tot en met zijn zesentwintigste maakt hij - meestal als voorstopper - deel uit van het eerste elftal van de v.v. Drachten. Als voetballer is hij bepaald geen lieverdje, maar echt gemeen is hij niet. Als scheidsrechter heeft hij dezelfde instelling als voetballer. Dat is: zijn werk zo goed mogelijk doen. In iedere wedstrijd is hij voor de volle honderd procent als scheidsrechter bezig. Hoogtepunten in zijn arbitersloopbaan in het amateurvoetbal zijn de kampioenswedstrijden DOVO - ACV en Noordwijk - ACV.

In zijn eerste jaren als KNVB-fluitist ervaart hij dat scheidsrechters op niveau en voetballen niet te combineren zijn. Mentaal en lichamelijk is het niet meer op te brengen.

In 1981 maakt hij op negenentwintigjarige leeftijd de overstap naar de overganglijst. Zijn eerste wedstrijd is Excelsior - FC Amsterdam. Hij bewijst zich direct en

wordt dat seizoen eerste op de lijst. Er volgt een promotie naar de B-lijst. Helaas krijgt hij regelmatig last van blessures wat mede tot gevolg heeft dat hij vier jaar op de B-lijst staat. Daarna volgt dan een promotie naar de A-lijst. Hij beleeft tot 1991 zes prachtige seizoenen op het hoogste niveau van het betaalde voetbal, waarin hij ook als grensrechter moet optreden. En als de FIFA na het WK-voetbal van 1990 de behoefte heeft aan gespecialiseerde grensrechters neemt Jan Dolstra als eerste in Nederland het besluit om internationaal te gaan vlaggen. Hij neemt deel aan het EK-voetbal 1992 in Zweden, waarin hij John Blankenstein assisteert bij de wedstrijd Engeland - Denemarken.

Als hij wordt aangesteld voor een topwedstrijd geeft dat hem een reuze kick. Zo ook bij de Europacup-finale in 1993 tussen Juventus en Borussia Dortmund, wederom met John Blankenstein als scheidsrechter. Wat kan voetbal toch mooi zijn; en al die spanning erom heen. Een absoluut hoogtepunt is het WK-voetbal 1994 in Amerika met scheidsrechter Mario van der Ende. Bij maar liefst vijf wedstrijden mag hij vlaggen. Het mooie is dat je al weken met elkaar optrekt en met elkaar traint. Verder is de beleving van het publiek in Amerika enorm, het is een groot familiefeest. Jan Dolstra vlagt op het EK-voetbal 1996 in Engeland, met Mario van der Ende als scheidsrechter, bij de wedstrijd Denemarken-Portugal. Vlak daarna neemt hij afscheid als internationaal grensrechter bij de wedstrijd in de WK-voorrunde tussen Japan en Kazachstan.

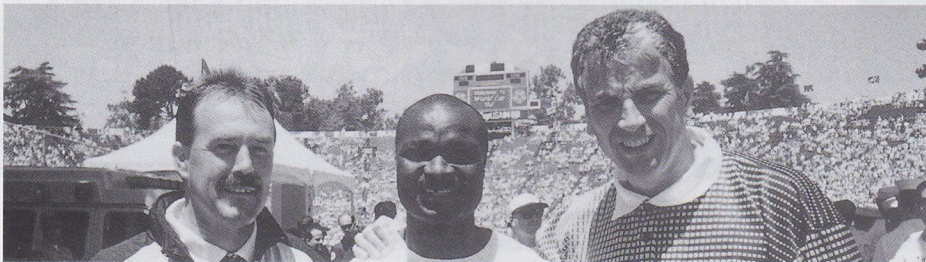
Ondanks deze stap terug is in de afgelopen jaren de motivatie gebleven. Het vlag-

FIFA-grensrechter Jan Dolstra

gen doet hij nog steeds serieus en hij is nu nog niet van plan te stoppen. Hij is medewerker bij de KNVB, hij begeleidt jonge scheidsrechters en hij geeft veel lezingen, wat hij erg mooi en belangrijk vindt. Jan Dolstra vrees het ergste voor de arbitrage, omdat de omgang tussen mensen niet goed is. Er moet veel meer respect komen tussen de mensen en daar ziet hij een belangrijke taak weggelegd voor onder andere de scheidsrechtersvereniging Drachten en omstreken. Ze moet in gesprek gaan met de clubs. Laat scheidsrechters een verhaal houden over arbitrage bij de verenigingen, zodat ze respect krijgen voor wat ze allemaal voor het begeleiden van wedstrijden over hebben.

De scheidsrechtersvereniging Drachten en omstreken vindt hij aardig actief. Er is een groot respect voor mensen die zich als vrijwilliger zolang hebben ingezet voor de SVD. Hij herinnert zich nog goed dat Theo Hoogterp hem heeft begeleid en aangeeft dat hij, nu hij hoger op fluit, maar eens een kostuum moet aanschaffen. "Je moet er netter bijlopen, je moet je presenteren". Vervolgens koopt Jan Dolstra een kostuum, maar zonder strondas. ▲

San Francisco. Rusland - Kameroen WK VS juni 1994. Jan Dolstra en Mario v.d. Ende samen met de snits van Kameroen Roger Milla